कण्वो घौरः। ब्रह्मणस्पतिः। प्रगाथः - विषमा बृहत्यः, समाः सतोबृहत्यः।

प्र यदित्था परावतः शोचिर्न मानुमस्यथ।

कस्य कत्वा मरुतः कस्य वर्पसा कं याथ कं है धूतयः॥ १ ॥०३९ ॥०१

धूतयः- कम्पनकारिणः। यत्- यदा। शोचिर्न- सूर्यरिश्मिरव। मानम्- मान्यं मननीयं वा प्रामाण्यं वा भवद्भावम्। परावतः- परात् स्थानात्। इत्था- इत्थम्। प्र- प्रकर्षेण। अस्यथ- प्रक्षिपथ। कस्य। क्रत्वा- सङ्कल्पेन। मरुतः- प्राणविशेषाः। कस्य। वर्पसा- मन्त्रेण। कं। याथ- गच्छथ। कम्। अनुग्रहभाजनं करिष्यथ॥१॥

स्थिरा वंः सन्त्वायुधा पराणुदं वीळू उत प्रतिष्कभे।

युष्माकंमस्तु तर्विषी पनीयसी मा मर्त्यस्य मायिनः॥ १॥०३९॥०२

पराणुदे- शत्रुनाशाय । प्रतिष्कभे- शत्रुप्रतिबन्धाय । वः- युष्माकम् । वीळु- दृढानि । आयुधा- आयुधानि । स्थिरा- स्थिराणि । सन्तु- भवन्तु । पनीयसी- स्तुत्या । मन्त्रात्मिका । तिवषी- शक्तिः । युष्माकम्- वः । अस्तु- भवतु । मायिनः- मिथ्याज्ञानिनः । मर्त्यस्य- मनुष्यस्य । मा- मा भवतु ॥२ ॥

परो हु यत्स्थिरं हुथ नरो वर्तयेथा गुरु।

वि योथन वनिनेः पृथिव्या व्याशा पर्वतानाम्॥ १॥०३९॥०३

नरः- हे नेतारः। यत्- यदा। गुरु- महतीं शक्तिम्। वर्तयथ- प्रेरयथ। स्थिरम्- तदा दृढं वस्तु। परा हथ- पराहृतं कुरुथ। पृथिव्याः विननः- भौमानि सुखानि। केवलशारीरकसुखानि। भूमिः शरीरप्रतीकभूता श्रुतौ। वि याथन- वियुज्य गच्छथ। आधिभौतिके तु भूम्याश्रितांस्तरून् कम्पयन्तो गच्छिन्ति वायवः। पर्वतानाम्- जडप्रतीकानाम्। आशाः- दिशः। वि याथन॥३॥

निहि व रात्रुर्विविदे अधि द्यवि न भूम्यां रिशादसः।

युष्माकंमस्तु तविषी तनी युजा रुद्रीसो नू चिदा्धृषे॥ १॥०३९॥०४

रिशादसः- हिंसानामुपक्षपयितारः। रिश हिंसायाम्। वः- युष्माकम्। शत्रुः- बाधकः। नहि द्यवि अधि- नाकाशे। न भूम्याम्- न पृथिव्याम्। विविदे- अभवत्। विद सत्तायाम्। रुद्रासः- रुद्रजाः। युष्माकम्- वः। तिविषी- शक्तिः। आधृषे- आत्मावरणधर्षणाय। युजा- समाधिना। संयमेन वा। युज समाधौ। युज संयमने। तना- विस्तृता। अस्तु- भवतु॥४॥

प्र वेपयन्ति पर्वतान्वि विश्वन्ति वनस्पतीन्।

प्रो आरत मरुतो दुर्मदो इव देवासः सर्वया विशा॥ १ ॥०३९ ॥०५

पर्वतान्- गिरीन्। जडप्रतीकान्। प्र वेपयन्ति- प्रकम्पयन्ति। वनस्पतीन्- गिरिरुहान् वृक्षानि। वि- जडसम्बन्धिसुखानीत्याध्यात्मिके। विशेषेण। विञ्चन्ति- वियुक्तान् कुर्वन्ति। विचिर् पृथग्भावे। मरुतः- वायव इत्यधिभौतिके। प्राणा इत्याध्यात्मिके। दुर्मदा इव- दृप्ता इव। इवशब्दो न स्वयं यथार्थतो दृप्ता इति ख्यापयितुम् प्रयुक्तः। देवासः- द्योतनशक्तयः। सर्वया विशा- सर्वाभिः प्रजाभिः। प्रो- प्रकर्षण। आरत- गच्छथ। ऋ गतौ॥५॥

उपो रथेषु पृषंतीरयुग्ध्वं प्रष्टिर्वहित रोहितः।

आ वो यामाय पृथिवी चिंदश्रोदबीभयन्त मानुषाः॥ १ ॥०३९ ॥०६

रथेषु - वाहनेषु । पृषतीः - हिरणीः । उपो - सामीप्येन । अयुग्ध्वम् - योजितवन्तः । रोहितः - लोहितवर्णः । प्रष्टिः - गोरः । वहित - मरुतो धारयित । गोरः श्वा वा श्रुतो आत्मतृष्णायाः प्रतीकः । पृथिवी - भूमिः । वः - युष्माकम् । यामाय - गमनाय । आ - आभिमुख्येन । अश्रोत् - अशृणोत् । मानुषाः - विघ्नकर्तारो मानवाः । अबीभयन्त - भीता अभवन् ॥६॥

आ वौ मुक्षू तनीय कं रुद्रा अवौ वृणीमहे।

गन्ता नूनं नोऽवसा यथा पुरेत्था कण्वाय बिभ्युषे॥ १॥०३९॥०७

रुद्राः- रुद्रीयाः। मक्षु- क्षिप्रम्। तनाय- विस्तारभावाय। वः- युष्माकम्। अवः- रक्षाम्। आ-समन्तात्। वृणीमहे। कं पादपूरणायेति यास्कमतम्। यथा पुरा। नः- अस्मान्। तथा इदानीमपि। इत्था- इत्थम्। बिभ्युषे- वृत्रभीताय। कण्वाय- मेधाविने। अवसा- रक्षया। नूनम्- निश्चयेन। गन्ता- प्राप्नुत॥७॥

युष्मेषितो मरुतो मर्त्यैषित आ यो नो अभ्व ईषिते।

वि तं युयोत शर्वसा व्योजसा वि युष्माकाभिरूतिभिः॥ १॥०३९॥०८

युष्मेषितः- युष्मदर्थं युष्मिद्धंसाये प्रेषितः। मर्त्येषितः- मर्त्येः प्रेषितः। यः। अभ्वः- महाशत्रुः। अभ्वशब्दो महन्नामसु पठितः। नः अस्मान्। आ- आभिमुख्येन। ईषते- हत्ति। ईष गितिहिंसादर्शनेषु। तम्। शवसा- बलेन। ओजसा- तेजसा। युष्माकाभिः ऊतिभिः- त्वदीयरक्षाभिः। वि युयोत- वियुक्तं कुरुत ॥८॥

असमि हि प्रयज्यवः कण्वं दद प्रचेतसः।

असमिभिर्मरुत आ ने ऊतिभिर्गन्तां वृष्टिं न विद्युतः॥ १॥०३९॥०९

प्रचेतसः- प्रकर्षचेतनवन्तः। प्रयज्यवः- प्रकर्षेण पूजकाः दातारः सङ्गतिकारकाः। असामि-संपूर्णतया। सामि अर्धम्। न सामि असामि। कण्वम्- मन्त्रविद्मुपासकम्। द्द- धारयन्ति। मरुतः। विद्युतः- तिङ्तः। वृष्टिं न- वृष्टिमिव। नः- अस्मान् प्रति। असामिभिः- संपूर्णाभिः। जितिभिः- रक्षाभिः। आ गन्त- आगच्छत॥९॥

असाम्योजौ बिभृथा सुदानुवोऽसोमि धूतयः शर्वः।

ऋषिद्विषे मरुतः परिमन्यव इषुं न सृजत द्विषम्॥ १॥०३९॥१०

सुदानवः- शोभनदायकाः। असामि- संपूर्णम्। ओजः- तेजः। बिभृथ- धारयथ। धूतयः-कम्पनकारिणः। मरुतः। असामि- संपूर्णम्। शवः- बलयुक्तम्। द्विषम्- द्वेषम्। इषुं न- बाणमिव। ऋषिद्विषे- ऋषिबाधकाय। परिमन्यवे- अत्यन्तकुद्धाय। सृजत- उत्सृजत॥१०॥